РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА СЕМЕЙНИ ПОМОЩИ ЗА ДЕЦА

В сила от 01.04.2002 г.

Обн. ДВ. бр.32 от 29 Март 2002г., изм. ДВ. бр.120 от 29 Декември 2002г.,изм. ДВ. бр.112 от 23 Декември 2003г., изм. ДВ. бр.69 от 6 Август 2004г.,изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.21 от 10 Март 2006г.,изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.33 от 21 Април 2006г., изм. ДВ. бр.68 от 22 Август 2006г., изм. ДВ. бр.95 от 24 Ноември 2006г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.71 от 12 Август 2008г., изм. ДВ. бр.110 от 30 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.23 от 27 Март 2009г., изм. ДВ. бр.15 от 23 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.24 от 26 Март 2010г., изм. ДВ. бр.99 от 16 Декември 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.54 от 17 Юли 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.103 от 28 Декември 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2013г.

§ 1. Чл.3 се изменя и гласи :

Чл. 3. Право на семейни помощи за деца имат :

1. навършилите осемнадесет години бременни жени – български граждани;
2. семействата на българските граждани, в които и двамата родители са навършили осемнадесет години - за децата, които отглеждат в страната;
3. семействата, в които единият от родителите е навършил осемнадесет години български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната;
4. семействата на роднини, близки или приемни семейства - за децата, настанени по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
5. навършилите осемнадесет години бременни жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или международен договор, по който Република България е страна.

София, 27.10.2014 г. Подпис на вносителите:

МОТИВИ

В сегашния си вид Законът за семейните помощи за деца създава редица предпоставки пред определени групи от обществеността за злоупотреба със средствата от републиканския бюджет. Текстовете от чл. 3 на същия закон, определящи кой има право на семейни помощи за деца, дават възможността на малолетни и напълно недееспособни български граждани, които получават детски надбавки да раждат деца, които деца впоследствие също да се възползват от предвидените в закона социални плащания. Чл. 3 от Закона за семейни помощи за деца представлява една финансова притегателна за определени лица. Благодарение главно на българските медии цялото българско общество се превръща в регулярен свидетел на поредната 12 или 13-годишна родилка. Родилка, чиито родители получават детски надбавки за същата. Малолетната майка няма нито образователен ценз нито законовото право да бъде наета на трудов или граждански договор, респективно същата няма приходи за отглеждането и осигуряването на образованието на нейното отроче. Това води до реалната невъзможност детето й да се интегрира в българското общество.

Всъщност българските граждани се сблъскват с абсурда да бъдат наблюдатели на раждането на деца от деца. Деца раждат деца, практика присъща за най-бедните държави от Азия и части на Африка. Тази практика в страната ни представлява основополагащата се преграда пред интеграцията на тези деца. Този порочен процес поставя цялото българско общество, трудещите се българи и българската икономика пред неправдата да отглеждат чрез данъците си група от индивиди, за които раждането се е превърнало в бизнес и средство за оцеляване, без да се полага труд. Именно поради тези причини наблюдаваме 10-членни семейства, в които никой не е трудово зает, а цялото семейство се издържа въз основа на социални помощи. Помощи, осигурявани от всички работещи български граждани, които поради икономическия си статус масово раждат между 1 и 2 деца, но издържат и реално чрез данъците си отглеждат огромни безработни фамилии и техните деца. Това, разбира се, от своя страна е фактор, влияещ на тежките и прогресивно негативни изменения в демографската картина на Република България. Предвид тези аспекти трябва да признаем, че Законът за семейните помощи за деца и в частност чл. 3 е социално несправедлив, облагодетелстващ една група хора за сметка на цялото българско общество. Текстовете в чл. 3 стимулират дванадесет годишни деца да раждат деца, продиктувано и

произтичащо единствено от икономическата изгода. Схема, в която българските граждани са принудени да издържат малолетни деца и техните деца, като по този начин капсулирането на малцинствата и откровеното им паразитиране в организма на социалната сфера приема застрашителни размери с предпоставка за динамично нарастване на разплащанията за бъдещи периоди. Дългогодишната практика по силата на чл. 3 от Закона за семейни помощи за деца ясно показва, че липсата на възрастови ограничения за получване на помощи по никакъв начин не оправдава направените плащания, не създава условия за интеграция на малцинствата, не подпомага получаването на образователен ценз, а дори напротив – втърдява разделението и бедността в тези групи. Предлаганата от ПП „АТАКА" законодателна промяна, чрез записването на възрастов праг от 18 години за получаването на помощи при бременност и за отглеждане на деца, ще елиминира или драстично ще намали детската раждаемост до 18-годишна възраст, поради липсата на икономически и финансов мотив за раждане преди горепосочената възраст. По този начин ще се усили ефектът на ефективните грижи за децата в 21 век, както и адекватното образование и последваща успешна реализация на индивида. Ще се спре или намали, в разумни граници, явлението - деца да раждат деца, за които да се грижат всички работещи. Ще се подпомогне интеграцията на малцинствата, чрез прекъсване на линията за раждане на обречени деца в многолюдни семейства без доходи, които по финансови и други причини не могат да осигурят начален старт на подрастващите, тяхната реализация и конкурентоспособност в ерата на пазарната икономика.

София, 27.10.2014 г. Подпис на вносителите: